

[Knud Jespersen.]

I dette er også indeholdt spørgsmålet om at dække udgifter, som vi faktisk er modstandere af. Selve diskussionen har vel også afsløret, at der er nogle — selv om hr. Melchior ikke mente det — der burde skamme sig over, at man fører alt for mange samtaler ikke bare bag folketingets ryg, men også bag offentlighedens ryg. Der er for meget fortroligt, der ikke er kommet frem, og der er for meget fortroligt, som måske heller aldrig vil komme frem. Det er i virkeligheden en krænkelser af selve ideen om folkestyret.

Når hr. Melchior siger, at man kan lave meget lusk og meget fup bag lukkede døre og foran åbne døre, ja, så må jeg sige, at erfaren mand er god at gæste, og jeg vil ikke bestride, hvad hr. Melchior i denne sag kan eller ikke kan. Det vil jeg skænke ham tolt og helt.

Det, der har fundet sted omkring folketinget, er jo, at befolkningen med sin vrede har søgt at presse på for at få noget af den politik igennem, den troede man ville føre på baggrund af de afgivne valgløfter, og her i første række står hele problemet om beskæftigelsen. Hvad enten vi vil eller ikke, så er vi nødsaget til at konstatere, at alle de forlig, der blev vedtaget mod vore stemmer, var forlig, der yderligere sænkede forbruget og yderligere fik arbejdsløsheden til at vokse.

Om vi nu tager byggeindustrien, så har det jo svinget mellem den nuværende og den forrige regerings politiske holdning. Den ene dag siger man, at nu skal vi nok ophæve momsrefusionen på byggematerialer, og der kommer en vældig eksplosion i gang. Næste dag indfører man bygge- og anlægsstop. Nu har vi resultatet: mange teknikere er ledige, projekter kan ikke blive formuleret, og så holder man en smuk statsministeriel tale om, hvordan man kan løse beskæftigelsesproblemer ved at udbygge industriens eksportmuligheder. Ja men hvad har man gjort for at sikre eksportmuligheder for f. eks. projekter eller byggeelementer? Intet. Man tror ligesom, at ved at udstede en eller anden erklæring om, at man må overføre arbejdskraft til eksporterhvervene, så går det helt automatisk. Derfor er spørgsmålet om skatter og om handelspolitik og om de for-

lig, der er indgået i denne sal, i høj grad et spørgsmål også om beskæftigelse.

Det er på den baggrund, at vi meget, meget gerne vil advare. Hvis menneskene i Danmark tror, at de efter et eventuelt forlig, uanset hvor mange man måtte få med, vil opnå en forbedring af deres købekraft, så kommer de til at tro om. Der er nemlig ingen i et flertal i det nuværende folketing i alt fald, der er indstillet på at hæve købekraften.

Det kommer også frem i spørgsmålet om helhedsløsning, om indkomstpolitik. Man kommer her og forklarer, at nu bør man føre indkomstpolitik. Ja men på hvilken måde? Skal det være sådan, at man ved, hvem der ejer virksomhederne i Danmark? Betyder det kontrol med kreditgivningen og kontrol og indsigt med ordretilgangen? Betyder det kontrol og indflydelse, medbestemmelse, over virksomhedernes drift? Betyder det garantier mod prisstigninger? Overhovedet ikke. Det, man lægger i indkomstpolitikken fra statsministerens side, er spørgsmålet om tilbageholdenhed, når det drejer sig om lønningerne. Jeg synes simpelt hen, at der er grund til at advare mod at lytte til falske forklaringer om indkomstpolitik. En sådan kan ikke føres, så længe produktionsmidlerne er på private hænder.

Lad mig også sige, at det er da rigtigt, at Danmark ikke er ene om at have vanskeligheder, men til de vanskeligheder, der kommer fra fællesmarkedet, der kommer fra kapitalismens økonomiske krise, kommer også vanskelighederne ved, at et flertal på den ene eller den anden måde har ladet sig dirigere af den nuværende mindretalsregerings politiske krav. Dette er en farlig udvikling, og derfor må man ønske for befolkningen, også for at sikre, at man virkelig får disse skattemæssige sættelser, at det bliver en skattepolitik som den, kommunisterne har foreslået med bortfald af moms på fødevarer, medicinalprodukter og byggemateriale og med garanti for, at alle mennesker med under 40.000 kr. i indkomst, inklusive folkepensionister, uddannelsessøgende og ligestillede, bliver stillet uden for statsskattens indgreb i indkomsten.

Må jeg have lov til til slut at sige, at de, der måtte gå med planer om i løbet af den kommende uge gennem nye klubdannelser